

sagkyndig bistand mv. dækket med 100 pct. ved den pågældende instans. Om der skal ske genoptagelse af ansøgningerne om omkostningsgodtgørelse for tidligere instanser med henblik på efterregulering af tidligere udbetalte godtgørelser, må derimod bero på en vurdering af sagen ved de tidligere instanser i lyset af det eller de vundne punkter.

Det kan således forekomme, at selv om den skatte- eller afgiftspligtige får fuldt medhold ved en instans med den følge, at udgifterne til sagen ved denne instans dækkes med 100 pct., vil dette forhold ikke være tilstrækkeligt til at foretage en efterregulering af udbetalte omkostningsgodtgørelser for tidligere instanser, hvis det eller de vundne klagepunkter ikke indgår i den samlede sag ved den pågældende instans med en tilstrækkelig tyngde. Kun hvis det eller de vundne klagepunkter indgår med en tilstrækkelig tyngde, således at den skatte- eller afgiftspligtige ud fra en samlet vurdering af sagen ved den pågældende instans må anses for at have vundet den i overvejende grad, vil der skulle foretages en efterregulering af tidligere udbetalte godtgørelser, således at dækningsgraden samlet set bliver 100 pct.

Det er alle udgifterne i sagen, som i givet fald bliver dækket med 100 pct. De godtgørelsesberettigede udgifter fremgår af skattestyrelseslovens § 33 C. For så vidt angår udgifter til en sagkyndigs udtalelse om, hvorvidt en afgørelse i en klage- eller retssag bør påklages eller prøves ved domstolene, jf. § 33 C, stk. 1, nr. 6, vil udgifterne ved indhentelse af en sådan udtalelse også kunne dækkes med 100 pct. i det tilfælde, hvor den skatte- eller afgiftspligtige kun har fået overvejende medhold, men på baggrund af den sagkyndiges udtalelse vælger ikke at få de punkter, hvor der ikke er givet medhold, prøvet ved en overordnet instans.

Har den skatte- eller afgiftspligtige udgifter til sagkyndig bistand mv. i forbindelse med en anmodning til skatteankenævnet eller Landsskatteretten om genoptagelse af vedkommende myndigheds egen tidligere afgørelse, jf. skattestyrelseslovens § 33 D, stk. 1, nr. 3, vil udbetalingen af en godtgørelse på 100 pct. ikke være betinget af, at en imødekommelse af genoptagelsessagen også fører til et ligningsmæssigt gunstigt resultat for den skatte- eller afgiftspligtige. Genoptagelsessagen og ansættelsessagen må således i godtgørelsesmæssig henseende anses for at være to selvstændige sager.

Efter de gældende regler kan omkostningsgodtgørelse alene ydes, såfremt den skatte- eller afgiftspligtige kan godtgøre, at denne har betalt de godtgørelsesberettigede udgifter til sagkyndig bistand mv.

Efter forslaget er det ikke længere en betingelse, at udgifterne faktisk er betalt. Efter forslaget er det tilstrækkeligt, at det kan dokumenteres, at udgifterne skal betales ifølge regning. Baggrunden for denne ændring af godtgørelsesordningen er, at det ikke forekommer rimeligt at påføre den skatte- eller afgiftspligtige udgifter til og eventuelt besvær med finansiering af udgifterne til den sagkyndige bistand mv., når disse udgifter - som udgangspunkt - alligevel vil blive godtgjort - i hvert fald med 50 pct.

Til nr. 2

Efter de gældende regler i skattestyrelseslovens § 33 A, stk. 2, ydes der en godtgørelse på 85 pct. af de godtgørelsesberettigede udgifter, hvis udgifterne er betalt i anledning af, at skattemyndighederne viderefører en sag - typisk fordi den er principiel. Godtgørelsen ydes kun til dækning af de godtgørelsesberettigede udgifter, som afholdes til sagens behandling ved den instans, hvortil skattemyndighederne har indbragt sagen. Godtgørelsen på de 85 pct. ydes uanset udfaldet af sagen ved den pågældende instans.

Det foreslås, at godtgørelsen på 85 pct. hæves til 100 pct. Dette kan få betydning, hvis den skatte- eller afgiftspligtige taber sagen ved den pågældende instans. Det er i den forbindelse ikke fundet rimeligt, at den skatte- eller afgiftspligtige ikke fuldt ud får dækket sine udgifter til behandlingen af sagen ved den pågældende instans, når sagen udelukkende videreføres i skattemyndighedernes interesse.

Ligesom det foreslås for den almindelige godtgørelse efter § 33 A, stk. 1, foreslås det for den særlige godtgørelse, at det ikke længere er et krav, at udgifterne til sagkyndig bistand mv. er betalt ved ansøgning om godtgørelse. Efter forslaget er det således tilstrækkeligt, at udgifterne skal betales ifølge regning. Der henvises om baggrunden herfor til bemærkningerne under nr. 1.

Til nr. 3

Det foreslås, at den sagkyndige senest 14 dage efter sin første henvendelse til den instans, der behandler den godtgørelsesberettigede sag, skal fremsende et specificeret overslag over de udgifter til behandlingen af det eller de spørgsmål i sagen ved instansen, som den skatte- eller afgiftspligtige kan forvente at skulle betale den sagkyndige.

Såfremt overslaget ikke fremsendes senest 14 dage efter den sagkyndiges første henvendelse, vil der ikke kunne ydes en godtgørelse med 100 pct. ved den pågældende instans, selv om den skatte- eller afgiftspligtige får fuldt eller overvejende medhold ved denne